گزارشی از یک «نگین» در خاک ایران که به دلیل مشکلات مدیریتی موقعیت راهبردی آن برای توسعه کشور تضعیف شده است

چابهار، منطقه رها

سرمایه‌گذاران منطقه آزاد چابهار در حال خروج سرمایه و مهاجرت به عمان و امارات هستند

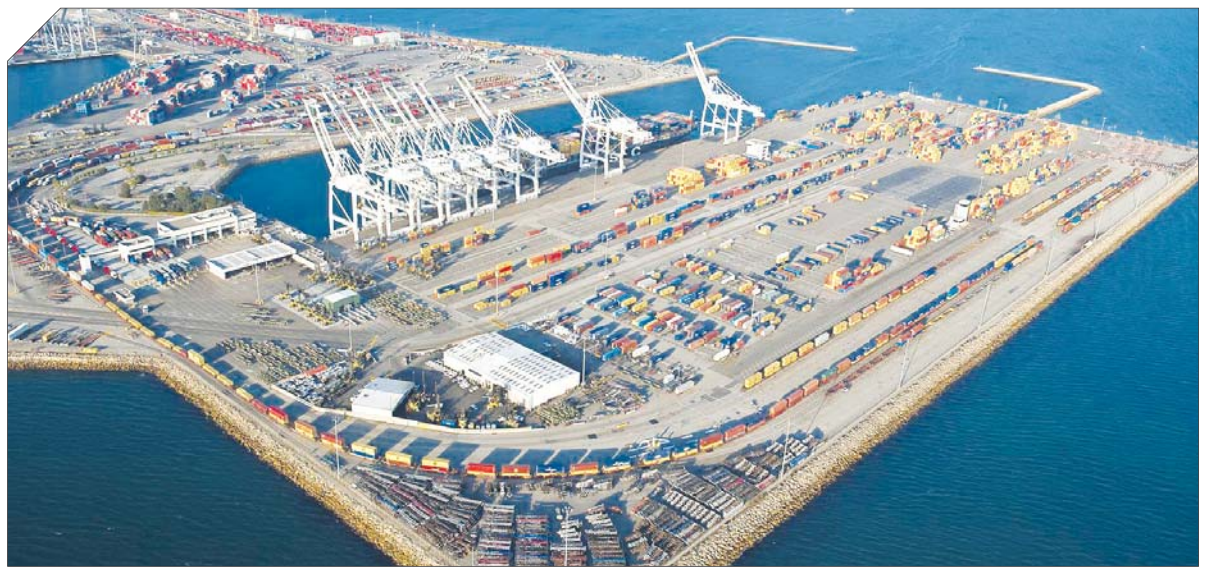

علی دهقان: منطقه آزاد جبل‌علی امارات و منطقه آزاد چابهار ایران؛ دو منطقه تجاری که فقط روی کاغذ با عنوان رقیب شناخته می‌شوند؛ اما در واقعیت زمین تا آسمان شرایط‌شان متفاوت است. منطقه آزاد جبل‌علی امارات حالا به‌تنهایی حدود ۳.۵ برابر نفت ایران درآمد دارد و اقتصاد امارات را از نفت بی‌نیاز کرده است؛ اما در ایران منطقه آزاد چابهار عنوان حاشیه‌نشین‌ترین منطقه ایران را یدک می‌کشد و نه‌تنها فرودگاه و راه‌آهن مناسبی ندارد بلکه حتی از راه آسفالته مناسبی برای عبور کامیون‌های ترانزیتی برخوردار نیست. این روزها سازمان منطقه آزاد چابهار بیشتر از شش ماه است که مدیرعامل ندارد و نه‌تنها سرمایه‌گذاران گرفتار یک امضای ساده اداری شده‌اند بلکه بنا به گفته معین‌الدین سعیدی، نماینده مردم چابهار در مجلس یازدهم، حتی پرداخت حقوق کارکنان این سازمان با مشکل مواجه شده است.

سیستان‌وبلوچستان رکوددار نرخ بی‌کاری

سیستان‌وبلوچستان که تنها بندر اقیانوسی ایران را در اختیار دارد و بارها به‌عنوان نقطه طلایی ترانزیت ایران و کانون کریدور شرق به غرب و کریدور شمال به جنوب راه ابریشم توصیف شده است، به‌عنوان یکی از محروم‌ترین استان‌های ایران شناخته می‌شود. به گزارش مهر، دی سال گذشته حسین مدرس‌خیابانی، استاندار سیستان‌وبلوچستان، در نشست بررسی وضعیت تسهیلات اشتغال‌زایی کمیته امداد و بهزیستی استان گفت که سیستان‌وبلوچستان بالاترین نرخ بی‌کاری در ایران را دارد. آخرین گزارش مرکز آمار ایران از سرانه درآمد شهروندان ایرانی حاکی از آن است که مردم سیستان‌وبلوچستان از تمام استان‌های ایران درآمد کمتری دارند و میانگین سرانه درآمد مردم تهران حدود ۲.۳ برابر میانگین درآمد سیستان‌وبلوچستانی‌ها است. سال گذشته همشهری‌آنلاین هم به نقل از پایگاه اطلاعاتی رفاه ایرانیان نوشت که از جمعیت ۸۵ میلیون‌نفری ایران، ۲۶ میلیون‌و ۷۰۰ هزار نفر در محرومیت به سرمی‌برند و استان سیستان‌وبلوچستان با محرومیت ۶۲درصدی جمعیت رکورددار بدترین وضعیت فقر در ایران هستند. بنا بر این گزارش میانگین نرخ محرومیت در کشور ۳۱.۴ درصد اعلام شده است. مسئله فقر در سیستان‌وبلوچستان به همین‌جا ختم نمی‌شود و بیشترین جمعیت حاشیه‌نشین ایران درست در نقطه‌ای واقع شده است که روی کاغذ رقیب بندر جبل‌علی امارات توصیف می‌شود. جایی که می‌توانست جبل‌علی امارات را با موقعیت ممتازتر جغرافیایی به حاشیه براند و ثروت خیره‌کننده‌ای نه‌تنها برای سیستان‌وبلوچستان بلکه برای تمام ایران ایجاد کند. ثروتی که حالا با درآمد سالانه ۸۵ میلیارد دلار و حدود ۳.۵ برابر درآمد نفتی ایران با منطقه آزاد جبل‌علی به جیب امارات می‌رود. بندر چابهار به‌عنوان تنها بندر اقیانوسی ایران حالا بیشترین درصد جمعیت حاشیه‌نشین در ایران را دارد. مطابق اعلام استانداری سیستان‌وبلوچستان از جمعیت حدود ۱۲۰ هزارنفری چابهار بیشتر از ۶۰ درصد حاشیه‌نشین هستند.

منطقه آزاد بدون متولی

چیزی حدود ۳۲ سال پیش منطقه آزاد چابهار کلنگ خورد. روی کاغذ چابهار نگین توسعه بود و نقطه طلایی ایران و منطقه برای ترانزیت کالا به شمار می‌آمد. جایی که می‌توانست تمام بنادر منطقه را به حاشیه براند و سوژه مداوم اخبار تجارت منطقه و جهان باشد؛ اما حالا عنوان حاشیه‌نشین‌ترین منطقه ایران را یدک می‌کشد. راه‌های جاده‌ای آن عقب‌مانده است و بیشترین تصادف و کشته را به جا می‌گذارد. براساس اعلام اداره راه و شهرسازی سیستان‌وبلوچستان، این استان ۱۱ درصد وسعت ایران را به خود اختصاص داده؛ اما سهم آن از راه‌های جاده‌ای کشور کمتر از دو درصد است. معین‌الدین سعیدی، نماینده مردم چابهار در مجلس یازدهم به «شرق» می‌گوید که راه‌آهن مهمی که می‌توانست حلقه‌های مفقود ترانزیت در این منطقه را به هم وصل کند، به دلیل نبود اعتبار متوقف شده است. پروژه راه‌آهن سرخس به چابهار حالا متوقف است و کریدور جاده‌ای چابهار به مرز میلک به دلیل نبود راه مناسب برای کامیون‌های باری حالا هر روز شاهد تصادفات مرگ‌بار است. شهر فرودگاهی چابهار هم بنا به گفته سعیدی، نماینده مجلس معطل مانده و راه دسترسی به چابهار، فرودگاهی نظامی است که حدود ۴۰ کیلومتر با بندر چابهار فاصله دارد؛ آن هم با تعداد محدودی پرواز که شامل پروازهای شبانه نمی‌شود. اما حالا منطقه آزاد چابهار برای کارهای اداری سرمایه‌گذاران هم دچار مشکل شده است. حدود شش ماه پیش و در بهمن سال ۱۴۰۰ رسانه های ایران نوشتند که عبدالرحیم کردی، مدیرعامل منطقه آزاد چابهار، بازداشت شده است. اما از آن زمان تاکنون تکلیف مدیرعامل جدید منطقه آزاد چابهار مشخص نشده است. بسیاری از فعالان اقتصادی این منطقه خبر می‌دهند که سرمایه‌گذاران معطل، این روزها در حال خروج از این منطقه هستند و بسیاری از آنها راهی عمان و امارات شده‌اند. معین‌الدین سعیدی، نماینده مردم چابهار در مجلس یازدهم، با تأیید این موضوع به «شرق» می‌گوید که مشخص نیست چرا مدیرعامل منطقه آزاد چابهار تعیین نمی‌شود و گویا دولت این منطقه را رها کرده است. او توضیح می‌دهد که بارها با رئیس‌جمهوری، معاون اقتصادی رئیس‌جمهوری، دبیر شورای عالی مناطق آزاد کشور و وزیر اقتصاد جلساتی در این زمینه برگزار شده؛ اما تکلیف دبیر شورای عالی منطقه آزاد چابهار روشن نشده است. او تأکید می‌کند که نه‌فقط سرمایه‌گذاران بلکه حتی برای پرداخت حقوق کارکنان سازمان منطقه آزاد مشکل ایجاد شده و سرمایه‌گذاران زیادی در حال خروج از منطقه هستند. فداحسین مالکی، دیگر نماینده سیستان‌وبلوچستان در مجلس یازدهم، هم در گفت‌وگو با «شرق» تأکید می‌کند که افراد زیادی به‌عنوان مدیرعامل جدید منطقه آزاد چابهار معرفی شده‌اند؛ اما همگی با دلایل مختلف رد شده‌اند و مشخص نیست چه زمانی تکلیف این موضوع روشن می‌شود. او می‌گوید که بحث‌هایی برای ادغام مدیریتی سواحل مکران و منطقه آزاد چابهار هم وجود دارد که هنوز به تصمیم‌گیری نرسیده است.

جبل‌علی امارات، غول منطقه

منطقه آزاد جبل‌علی امارات، با مرکز شهر دوبی حدود ۳۰ کیلومتر فاصله دارد و براساس گزارش اتاق بازرگانی مشترک ایران و امارات سالانه حدود ۸۵ میلیارد دلار درآمد دارد. برای فهم درآمد خیره‌کننده جبل‌علی کافی است که بدانید براساس گزارش اوپک ایران در سال ۲۰۲۱ فقط حدود ۲۵ میلیارد دلار درآمد نفتی داشته است و به‌این‌ترتیب باید گفت که جبل‌علی امارات به‌تنهایی حدود ۳.۵ برابر درآمد نفتی ایران برای اماراتی‌ها درآمدزایی می‌کند. منطقه آزاد جبل‌علی به‌تنهایی حدود ۱۰.۷ درصد از تولید ناخالص داخلی امارات را تشکیل می‌دهد و به عبارتی باید گفت که امارات با درآمد منطقه آزاد جبل‌علی از درآمد نفت بی‌نیاز شده است.

درحال‌حاضر بندر جبل‌علی جزء یکی از پنج بندر بزرگ ترانزیتی در جهان است و بزرگ‌ترین بندر دریایی در خاورمیانه به شمار می‌آید که به‌عنوان نقطه کانونی شبکه تجارت جهانی بازارهای شرقی و غربی را به هم پیوند می‌دهد.

این بندر بیشتر از ۶۵ بندر و پایانه دریایی در شش قاره جهان را زیر پوشش خود دارد و به ۳۴۰ بندر در سراسر دنیا متصل و دارای ۲۳ اسکله و ۷۸ جرثقیل برای تأمین نیازهای بزرگ‌ترین کشتی‌های کانتینری در جهان و بهترین بندر دریایی در خاورمیانه رتبه‌بندی شده است. این بندر و منطقه آزاد تجاری آن شامل حدود ۲۱۰ کارخانه و شرکت متعلق به بیش از ۱۳۰ کشور جهان است و حدود پنج هزار شرکت بین‌المللی را در خود جای داده است.

تحلیل عملکرد اقتصادی یک‌ساله دولت سیزدهم

محمدمهدی مزروعی
کارشناس ارشد اقتصادی

حدود یک سال از عمر دولت سیزدهم می‌گذرد و ابراهیم رئیسی و تیم اقتصادی او که از ابتدای تبلیغات انتخاباتی بر رشد و شکوفایی اقتصادی تأکید داشتند، با گذشت زمان نیز نتوانستند به آن همه شعارها و وعده‌های شیرین اقتصادی جامه عمل بپوشانند. در زمینه بورس در سال اول ریاست‌جمهوری ابراهیم رئیسی، رشد ۶.۴درصدی شاخص کل بورس را شاهد بودیم که در مقایسه با تورم ماهانه ۱۲ ماه گذشته که این شاخص به ۴۴.۳۵ درصد می‌رسد، عملکردی ضعیف و غیرقابل قبول را برای بازار سرمایه شاهد هستیم. این بازدهی ضعیف اعتماد سرمایه‌گذاران را به بازار سرمایه کاهش داده است؛ به‌گونه‌ای که اصلی‌ترین و مهم‌ترین نیاز حال حاضر بازار بورس، اطمینان مردم به این بازار حیاتی است که با عملکرد ضعیف تیم اقتصادی دولت، این اطمینان به‌طور چشمگیری کاهش یافته است. در زمینه ساخت مسکن نیز همان‌گونه که واضح است دو عامل اصلی جهت ساخت مسکن، زمین و منابع مالی هستند. در کنار عوامل ذکرشده، موانع جدی‌تری هم وجود داردکه از آن جمله می‌توان به تأمین انرژی در کنار اتصال به شبکه توزیع آب و برق اشاره کرد. با استناد به سخنان مصطفی رجبی‌مشهدی، سخنگوی صنعت برق، هزینه سرمایه‌گذاری برای تأمین برق یک میلیون واحد مسکونی در سال حدود ۱۵ هزار میلیارد تومان برآورد می‌شود که این مبلغ بیش از ۵۰ درصد بودجه وزارت نیرو را شامل می‌شود و به دلیل بدهی سنگین این وزارتخانه به بخش خصوصی، نمی‌توان چندان امیدی به جذب سرمایه در این بخش داشت. از دیگر موانع موجود در بخش ساخت مسکن ملی، وضعیت بحرانی منابع آبی است؛ تا جایی که بیش از ۳۰ شهر ایران در مرحله تنش آبی و کاهش بارندگی قرار دارند که توسعه شبکه آبرسانی به اطراف شهرها و اماکنی را که مسکن ملی ساخته می‌شود، بسیار سخت و طاقت‌فرسا کرده است (بارش‌های سیل‌آسای هفته‌های گذشته نیز که می‌شد با مدیریت به‌موقع و مؤثر تبدیل به یک فرصت طلایی جهت ذخیره‌سازی و احیای منابع زیرزمینی شود، با سوءمدیریت تبدیل به خرابی و ویرانی‌های جبران‌ناپذیری شد). از دیگر موانع مهم در ساخت مسکن ملی، هزینه‌های سرسام‌آور ساخت آن است؛ ساختی که قیمت‌های مختلفی برای آن ارائه می‌شود تا جایی که اختلافات شدیدی بین بخش خصوصی و دولت ایجاد کرده و این اختلاف قیمت‌ها ناشی از سیاست‌گذاری‌های غلط دولتمردان در بخش مواد اولیه و نیز واسطه‌گری بین بخش تولید مواد اولیه و سازنده‌ها بوده است. حال با توجه به عدم تمایل طرف ایرانی درخصوص احیای برجام و ناامیدی به نتیجه‌بخش‌بودن مذاکرات نباید امید چندانی به جذب سرمایه‌گذار خارجی در این بخش داشت. درخصوص ساخت مسکن ملی که ابراهیم رئیسی قول آن را داده بود، باید نتیجه‌گیری کرد که وجود تیم اقتصادی و مشاوره‌های قبل از انتخاباتی که منجر به دادن وعده‌های رؤیایی به جوانان شده بود، حکایت از ناکارآمدی تیم مشاوره، نامزد دیروز و رئیس‌جمهور فعلی ایران دارد. درخصوص ایجاد سالانه یک‌میلیون شغل، با تکیه بر گزارش مرکز آمار، یکی دیگر از دستاوردهای دولت سیزدهم را باید کاهش ۹۸ هزار شغلی حدفاصل بهار ۱۴۰۰ تا بهار ۱۴۰۱ نامید. همان‌گونه که از حافظه سیاسی مردم ایران پاک نخواهد شد، ابراهیم رئیسی یکی از وعده‌های مهم انتخاباتی خود پس از رسیدن به صندلی ریاست‌جمهوری را ایجاد سالانه یک‌میلیون شغل عنوان کرده بود. وظیفه ایجاد شغل برای جوانان طبق قانون اساسی بر عهده ریاست شورای عالی اشتغال است که شخص رئیس‌جمهور است و وی با تنفیذ این وظیفه به وزیر کار، عملا این وظیفه را به شخصی بی‌تجربه و غیرمتخصص واگذار کرده است؛ شخصی که تا قبل از یک‌سالگی عمر وزارت خود، به‌دلیل عدم تخصص و کارایی در این مسئولیت از سمت خود استعفا داد که خود بیانگر این موضوع است که شعارهای انتخاباتی ابراهیم رئیسی، همگی به وسیله افراد غیرمتخصص و ناکارآمدی تهیه و تنظیم شده است. همان‌گونه که واضح است، تولید اشتغال تنها در صورتی امکان‌پذیر است که ما شاهد افزایش تولیدات داخلی باشیم و این امر مهم زمانی به مرحله واقعیت می‌رسد که شاهد توسعه ظرفیت تولیدی یک واحد تولیدکننده باشیم یا واحدهای تولیدی ازکارافتاده مجددا به چرخه فعالیت خود بازگردند. برای ایجاد فرصت‌های شغلی باید سرمایه‌گذاری صورت گیرد که با وضع نابسامان اقتصادی حاکم بر جامعه و افزایش تحریم‌ها که ناشی از ناکارآمدی تیم مذاکره‌کنند است و تأخیر در به نتیجه رساندن آن که تنها راه جذب سرمایه‌گذاران خارجی در این بخش است، عملا دولت سیزدهم در یک سال عمر در این عرصه هیچ‌گونه موفقیت چشمگیری به دست نیاورده است. در این شرایط بحرانی، صادرات که خود می‌تواند سبب ایجاد هزاران شغل و کسب درآمدهای ارزی شود، با توجه به تحریم‌های ظالمانه عملا آورده‌ای برای بخش اقتصادی ایران ندارد. اما حذف ارز دولتی بزرگ‌ترین شکست اقتصادی دولت در یک سال گذشته است تا جایی‌که تناقض بین آمارهای دولتی و واقعیت زندگی و معیشت مردم به‌وضوح برای همگان قابل درک و فهم است. از یک طرف سخنگو و عوامل وابسته به دولت با حذف ارز ترجیحی مدعی مهار نرخ تورم، توقف رشد نقدینگی و بهبود اوضاع معیشتی مردم هستند و از طرف دیگر در واقعیت تنها شاهد بازی با کلمات از سوی وابستگان به دولت هستیم که به‌طور مثال در زندگی روزمره ما شاهد افزایش نرخ تخم‌مرغ به شانه‌ای حدودا صد هزار تومان، افزایش ۱۲برابری قیمت روغن و افزایش نرخ گوشت قرمز هستیم که دیگر دسترسی به آن برای بسیاری از مردم دشوار (اگر نگوییم غیرممکن) است. واقعیت این عرصه اقتصادی برای مردم، کاهش قدرت خرید است و هر چقدر ابراهیم رئیسی یا سخنگوی دولت جلوی دوربین و با لبخند مدعی این باشند که تورم در ایران مهار شده است، هیچ توفیقی برای اوضاع سخت و نابسامان اقتصادی در جامعه ندارد. این تصویرسازی و بازی با اعداد از سوی دولت برای مردم عادی پذیرفتنی نیست و تنها زمانی این حس رضایت ایجاد می‌شود که عملا شاهد کاهش قیمت‌ها باشیم. کاش به جای بازی با اعداد، دولت انقلابی و به تبع آن مجلس انقلابی که حامی بی‌چون‌وچرای او بوده، اعتراف می‌کردند حذف ارز چهارهزارو ۲۰۰ تومانی یک اشتباه فاحش و نتیجه اعتماد به یک‌سری کارشناس غیرمتخصص بوده است. تبعات این اشتباه دولت و مجلس انقلابی را مردم باید در حوزه‌های دیگری علاوه بر حوزه اقتصادی شاهد باشند. این تبعات به سایر حوزه‌ها از قبیل حوزه‌های اجتماعی، خانوادگی، اخلاقی و... نیز تسری پیدا می‌کند که نتیجه آن افزایش سرقت‌ها، زورگیری‌ها، فرار مالیاتی، اختلاس، فساد و... است و دلیل آن همین تصمیم‌سازی‌های اشتباه در حوزه‌های اقتصادی است. ای‌کاش دولت سیزدهم از خواب زمستانی بیدار می‌شد و تلاش برای حل‌وفصل مشکلات اقتصادی و معیشتی از طریق روش‌های تخصصی و کارشناسانه را در دستور کار خود قرار می‌داد. در مجموع عملکرد تیم اقتصادی دولت سیزدهم را می‌توان با قاطعیت محض ضعیف‌ترین و ناکارآمدترین دولت در دوران پس از انقلاب اسلامی نامید.

ادامه از صفحه اول

بدن دولت

تاریخی که همواره در وضعیت حال است، قادر به «شُدن» و «صیرورت» نخواهد بود، مگر آنکه خود تاریخ به خصلت تاریخی‌اش تغییر کند؛ تغییری جبری نه خودآگاهانه. به گفته دلوز حال‌مایه نزد اسپینوزا یک دگرگونی است. «حال‌مایه دگرگونی پیوسته نیروی وجودداشتن است، تا آنجا که این نوسان به‌واسطه ایده‌هایی که داریم تعین می‌یابد... حال‌مایه با انتقال زیسته یا گذار زیسته از یک درجه از کمال به یک درجه دیگر تقویم می‌یابد».

آنچه دلوز و اسپینوزا بر آن پافشاری می‌کنند «توان» است، توان یعنی میدانی از نیروها و اینکه چه زمانی میدانی از نیروها در بدن فرد و بدن اجتماع افزایش می‌یابد، وابستگی وثیقی به شادی دارد. شادی توان را افزایش می‌دهد و غم از توان می‌کاهد. توان، نقطه مقابل انجام وظیفه است. بدن دولت گرفتار انجام وظیفه است. می‌خواهد کارش را انجام بدهد، از این‌رو درگیر «چه باید کرد» است؟ درصورتی‌که توان یعنی میدان نیروها که در پی «چه می‌توان کرد» است. می‌توان وابسته توان است، یعنی هر کاری می‌توان کرد باید کرد. اما بدن دولت در حال انجام وظیفه است و از این‌رو است که در روزهای آغازین انقلاب با اینکه هنوز دولتی شکل نگرفته بود، اما بدن فرد، بدن اجتماع و بدن دولت نامرئی، با توان سروکار داشتند چون مملو از شادی پیروزی بودند و هیچ مانعی جلودارشان نبود. توان با شادی شارژ می‌شود و انجام وظیفه با غم. بدن دولتی که صرفا در پی حفظ اقتدار خویش است با غم و انفعال بقا می‌یابد. انفعال‌های حزن‌آمیز برای حیات یک دولت وظیفه‌محور عین ضرورت است. شوربختانه اینکه، با انبوه مشکلات به‌جامانده حتی انجام وظیفه هم دیگر برای دولت‌ها میسر نیست.

*** برای نوشتن این یادداشت از کتاب «دگرگونی اقتصادی» داگلاس نورث، ترجمه داوود حیدری و مفید علیزاده، انتشارات دنیای اقتصاد و کتاب «جهان اسپینوزا» (درس‌گفتارهای ژیل دلوز درباره اسپینوزا» ترجمه حامد موحدی، نشر نی استفاده کرده‌ام.**

روایت بیست‌وچهارمین نماز جمعه شهر امید

حجت‌الاسلام منصف در پایان خطبه‌های نماز جمعه شهر امید تصریح کرد: امر به معروف و نهی از منکر یک فریضه است و لازم است یادآوری کنم امروز معروفی بالاتر از تلاش واقعی برای بهبود وضعیت معیشت مردم و کارآمدی نیست، منکری هم زشت‌تر از عمل‌نکردن به وعده‌ها و فساد و دروغ نیست. وفاداری و همراهی مردم را می‌خواهیم؟ آنچه را وظیفه اصلی یک حکمرانی خوب است، اجرا کنیم. در عمل به فکر پایین‌ترین دهک‌های اقتصادی باشیم، اجازه ندهیم فشار اقتصادی کمر مردم را خرد کند. فراهم‌کردن زندگی خوب و حداقل رفاه، چنان که شایسته جبران زحمات و رنج‌های آنان است، وظیفه ماست.

مطمئن باشیم خودشان بهتر از ما راه را از چاه می‌شناسند. از خداوند بزرگ توفیق‌مان در خدمتگزاری به این مردم صبور و نجیب و همچنین خدمتگزاری واقعی به آزادی، حقیقت و عدالت را خواستارم. خودم و شما را به مدارا، رحم و مروت و انصاف با یکدیگر توصیه می‌کنم.

چسب و قیچی، عشق و نفرت

در ماجرای اخیرِ مناسبات کشورمان با روسیه، بسیاری به نوعی با این سخن رابرت مالی، نماینده ویژه وزارت خارجه آمریکا در امور ایران که گفته ایران باید بین برجام و وابستگی به روسیه یکی را انتخاب کند، هم‌نظر بودند.

این نظرِ رابرت مالی مثل آن وضعیتی است که مثلا در یک محله، ۱۰ بقالی باشد و یک قلدر بتواند به زور، هشت‌تای آن مغازه‌ها را مجبور کند که به شما هیچ جنسی نفروشند و در این میان دو مغازه باقی بمانند که اگر هم صاحبان حقه‌باز و جنس بنجل دارند، باز حاضر به فروش اجناسشان به شما هستند و بالاخره ۱۰ قلم جنس به‌دردبخور هم می‌توان در بین اجناسشان پیدا کرد؛ اما اینکه آن قلدر بگوید اگر می‌خواهید که ما به شما جنس بفروشیم، نباید از آن دو بقالی خرید کنید و ما هم بگوییم صاحبان آن دو بقالی حقه‌باز هستند پس نباید از آنها جنس خرید، به چه معناست؟ آیا واقعا اگر از آن دو بقالی خرید نکنیم، این قلدر به ما جنس می‌دهد؟ بگذارید خاطره‌ای را بگویم که همه می‌دانیم ولی به هر دلیلی فراموشش می‌کنیم. از سال ۱۳۱۶ و دوره سلطنت رضا شاه، ایران به دنبال خرید کارخانه ذوب‌آهن از غرب بود. کارخانه‌ای هم از آلمان خرید که آنها ساختمان‌های اولیه‌اش را در کرج احداث کردند. با شکست آلمان، ارتش انگلستان کارخانه ما را مصادره و در اشغال ایران، ساختمان‌های کارخانه را هم بمباران کرد و کلا ذوب‌آهنمان از دست رفت.

بعد از جنگ، باز مذاکره با آلمان‌ها آغاز شد و زمانی که طبق قرار، هیئت ایرانی در ساختمان وزارت صنایع منتظر هیئت آلمانی بود تا قرارداد امضا شود، طرف آلمانی حضور پیدا نکرد. به هتل محل اقامت آلمانی‌ها که می‌روند، مطلع می‌شوند شب قبل هیئت آلمانی ایران را ترک کرده است. بعدها معلوم می‌شود این اتفاق با فشار آمریکا رخ داده. تمام تلاش‌های ایران برای داشتن ذوب‌آهن با فریبکاری‌هایی این‌چنینی بی‌نتیجه می‌ماند که خواندن گزارش آن در روزنامه اطلاعات مورخ ۱۲خرداد ۱۳۴۱ خالی از لطف نیست.

بعد از آن، شاه خسته از سرکار گذاشته‌شدن از طرف غربی‌ها، دکتر علینقی عالیخانی وزیر اقتصاد را به مسکو می‌فرستد که توافق‌نامه‌ای برای ساخت ذوب‌آهن با روس‌ها بسته می‌شود و خود در سال ۱۳۴۴ به مسکو می‌رود و قرارداد را نهایی می‌کند و هفت سال بعد ایران بالاخره بعد از ۴۰ سال به آرزوی خود می‌رسد و صاحب ذوب‌آهن می‌شود.

پس از آن است که آمریکایی‌ها با روس‌ها حاضر می‌شوند کارخانه فولاد اهواز را در ایران راه‌اندازی کنند. یادمان باشد که به روابط با دیگر کشورها نه براساس عشق و نفرت که فقط بر حسب منافع نگاه کنیم. راستی ماهواره خیام را با کمک روس‌ها به مدار فرستادیم. به منافعمان فکر کنیم. فقط به منافعمان.

شرایط فروش خودروهای فیدلیتی و دیگنیتی مردادماه در بورس کالا اعلام شد

خودروهای دیگنیتی پرایم، فیدلیتی پرایم تیپ ۱ (۵ نفره) و فیدلیتی پرایم تیپ۲ (۷ نفره) بهمن‌موتور روز چهارشنبه ۲۶ مرداد از طریق بورس کالا به فروش می‌رسند.

شرکت بهمن‌موتور در راستای پاسخ به نیاز بازار، طرح جدید فروش خودروهای SUV دیگنیتی و فیدلیتی را اجرا می‌کند.

براساس اعلام شرکت بهمن‌موتور فروش خودروهای دیگنیتی‌پرایم و فیدلتی‌پرایم پنج و هفت نفره در روز چهارشنبه ۲۶ مرداد شروع می‌شود و ثبت‌نام تا پایان همان روز برای مشتریان از طریق سایت بورس کالا انجام خواهد شد.

دیگنیتی‌پرایم با قیمت ۸۲۱میلیون‌و ۵۰۰ هزار تومان، فیدلیتی پرایم پنج نفره با قیمت ۷۵۸میلیون‌و ۵۰۰ هزار تومان و فیدلیتی پرایم۷ صندلی با قیمت ۷۷۲ میلیون تومان به فروش می‌رسند. موعد تحویل خودروهای عرضه‌شده نیز ۲۳ مهر اعلام شده است.

مشتریان می‌توانند در تاریخ ۲۶ مرداد با مراجعه به سایت بورس کالا برای خرید اقدام کنند. البته هر کد ملی مجاز به ثبت سفارش و خرید تنها یک دستگاه خودرو است.

صدور سند و شماره‌گذاری خودرو نیز تنها برای خریدار اصلی صورت خواهد گرفت.

خریدار با توجه به قیمت نهایی فروش ملزم به پرداخت ۹ درصد مالیات بر ارزش افزوده و همین‌طور پرداخت مالیات و عوارض شماره‌گذاری، هوشمندسازی کارت خودرو، خدمات پست، پلاک و هزینه شخص ثالث است.

نوبت دوم
شرکت ملی نفت ایران
شرکت نفت فلات قاره ایران

آگهی ارزیابی کیفی مناقصه عمومی دو مرحله ای
شماره ۱۴۰۱/۰۱۳/ب ف

انجام خدمات بازرسی فنی لوله های حفاری، جداری، آستری و مغزی چاه های نفت و گاز مناطق عملیاتی

شرکت نفت فلات قاره ایران در نظر دارد فراخوان ارزیابی کیفی مناقصه فوق الذکر از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری فراخوان ارزیابی کیفی صرفا از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir و شماره فراخوان ۲۰۰۱۰۹۳۶۳۱۰۰۰۱۱۰ انجام خواهد شد. لازم است پیشنهاد دهندگان در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در فراخوان محقق سازند.

اطلاعات تماس دستگاه مناقصه‌گزار: تلفن: ۲۳۹۴۲۵۵۵-۰۲۱

اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت:

مرکز تماس: ۱۴۵۶-۰۲۱ دفتر ثبت نام: ۸۸۹۶۹۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۶۸

شناسه آگهی ۱۳۶۰۴۳۰ روابط عمومی شرکت نفت فلات قاره ایران